

Egyhangulag megválasztják Rósa Izsót.

Nem állít jelöltet a függetlenségi párt.

(Saját tudósítónktól.) A választás különben is bizonyosnak látszó sorsa ma végleg eldőlt: Szeged első kerületének képviselője a július 21-iki választáson az elsőkerület választó polgárságának egyhangu ajánlása és bizalma alapján a nemzeti munkapárt érdemes jelöltje: **Rósa Izsó dr. lesz.** A függetlenségi párt csütörtökön délután tartott gyűlésén úgy határozott, hogy Rósával szemben nem állít jelöltet. Ebben értékes és — más pártállású férfiakról lévén szó — érdemes megbecsülését látjuk azoknak a nagy érdemeknek, a melyek Rósát pártállására való tekintet nélkül az egész polgárság becsülésére méltóvá avatták. A nemzeti munkapárt csütörtökön este tartotta második pártvacsoráját a Katona-féle vendéglőben. Népes és mindvégig lelkes lefolyású volt a pártvacsora, amelyen értékes és lelkes beszédek hangzottak el.

A mai nap eseményeiről ez a részletes tudósítás számol be:

Csütörtökön este ismét pártvacsorára gyűltek egybe a szegedi nemzeti munkapárt tagjai a jelölt: **Rósa Izsó dr. tiszteletére.** A Kossuth Lajos-sugáruton lévő Katona-féle vendéglő kerthelyiségében rendezték a második lakomát, amelyen mintegy kétszázan vettek részt. Ezuttal is méltó ovációban részesítették Szeged országgyűlési képviselő jelöltjét, akinek a párt körül és egyéb téren szerzett érdemeit a tósztok hosszú sorozatában méltatták. Az első szónok **Cserő Ede dr. volt,** aki beszédében **Szele Róbert dr.** csütörtökön megjelent cikkére is reflektált, a következőket mondván:

— Tisztelt Uraim! A **Szegedi Híradó** mai számában vezércikket írt **Szele Róbert főigazgató ur.** Ez a cikk finom, békülékeny szellemű, bölcs és békejobbot nyújt.

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy pártunk nevében a békejobbot elfogadom. Öszintén fentartás nélkül, férfinas lélekkel, úgy, amint azt nyújtották.

— **A multban is kerestük, ma is keressük, és bár hogy düljön el a mostani választás, ezután megfogjuk találni azt az utat és módot, hogy mindazok a polgárok, akiknek nevében Szele Róbert ur nyilatkozott, pártunk minden szervezetében, úgy a végrehajtó bizottságban is, elfoglalják az őket megillető helyeket.** Hiszen, ha voltak, vagy lesznek közöttünk ellentétek, azoknak kiegyenlítését bent, közös egyetértéssel eszközölhetjük és kifelé egységesek vagyunk, leszünk és maradunk.

— Ezt hirdette a mi vezérünk **Tisza István gróf,** aki Szegeden, pártalakító beszédében azt hangoztatta, hogy első teendő, hogy a király és nemzet megértsék egymást. Erre kell törekednünk, mert a nemzetért élő király és a koronás királyhoz hű nemzet megmarad, ha ezer veszedelem környezi is. Másik teendő, hogy az állam konszolidálódjék, hogy az országgyűlés munkaképes legyen.

— Amíg a párt ezen feladatait nem teljesítette, jól be nem végezte, **addig együtt**

kell maradnunk akár liberálisak, akár konzervatívok vagyunk.

— **Mi tehát Tisza Istvánt követjük, mikor együtt akarunk maradni, ha bizonyos feladatokban különbözünk is.**

— Hát most mi egyesít bennünket? Miért sereglünk **Rósa Izsó** zászlója alá? Azért, mert **Rósa Izsónak** békülékeny, kiegyesztelő, egymásnak engedő közéleti szereplése Szegeden fogalomná vált. Nem is fogalomná, hanem szálló igévé, mely nagy Szeged határain túl is szállott és körüljárta egész Magyarországon.

— **Rósa Izsó** egy emberöltőn keresztül mindig azon munkálkodott, hogy az elmenteket úgy az országos, mint a városi dolgokban kiegyenlítse és ez számtalanszor sikerült is neki és legtöbbször csak éppen neki sikerült.

— Ilyen szellemben vezette ő a pártot mindig és mi valamennyien követtük őt ebben és vállaltuk és vállaljuk a felelősségeit is.

— Az egyetértés, az egyfelé törekvés, a kölcsönös megértés jegyében felhívom polgártársaimat, hogy magasán és erősen tartassuk a nemzeti munkapárt zászlóját, és segítsük győzelemre jelöltünket! **Éljen Rósa Izsó!** (Hosszantartó, lelkes éljenzés.)

Ezután **Rósa Izsó dr.** emelkedett szólásra és a következő beszédet intézte a választóihoz:

— Tisztelt Uraim! A legutóbb tartott pártvacsora alkalmából üdvözölni méltóztattak **Tisza István gróf miniszterelnök urat** (Éljenzés), akihez táviratot intéztek, amelyben személye iránti bizalmuknak és ragaszkodásuknak hangos kifejezést méltóztattak adni. Erre ma jött hozzám **Tisza István gróf miniszterelnök ur válasza,** amelyben a következőket írja:

Tisztelt Uram!

Fogadja és tolmácsolja a lakomán egybegyűlt választók előtt is hálás köszönetemet. Igaz tisztelettel, öszinte hiva

Tisza István.

— Ezekután méltóztassanak megengedni — folytatta **Rósa** — hogy az önök szíves megjelenéseért köszönetemet nyilvánítva, elhárítsam magamtól azokat a dicsőségeket, a melyeket tisztelt előttem szóló barátom személyem iránt kifejezni szíves volt, amelyeket azért is kell magamtól elhárítani, mert tudom, hogy az nem egyéb, mint a rokonszenznek kifejezése, amellyel tisztelt barátom irányomban viseltetik és amelynek most hangos kifejezést adni szíves volt.

Fölkiáltások: Mindannyiunk rokonszenvét fejezte ki! **Éljen Rósa Izsó dr.!** (Lelkes éljenzés és taps.)

— Tisztelt Uraim — folytatta a lelkesedés lecsillapodásával **Rósa** — távol áll tőlem az, hogy én most itt politikai diskussziókba bocsátkozzam, hanem inkább szíves figyeimüket olyan egyénre kívánnám terelni, aki városunk első polgára és akit mi most nélkülözni vagyunk kénytelenek, mert egy kínos, hosszú betegség már tíz hónap óta tartja le-

kötve és most a pöstyéni forrásoktól remél gyógyulást.

Fölkiáltások: Éljen a polgármester!

— Mindannyian méltóztatnak tudni — folytatta — hogy **Lázár György dr. polgármester ur** (lelkes éljenzés), milyen buzgalommal szentelte a maga működését annak a hivatásnak, amelyre kijelöltetett és megválasztatott. Méltóztatnak ismerni azt a szeretetet, mellyel városunk ügyei iránt viseltetik és méltóztatnak ismerni azt a rendkívüli szimpátiát, amely mintaképpül szolgál és a tisztviselői hűség mintaképe is. Poharamat emelem Szeged polgármesterére: **Lázár György dr. udvari tanácsos urra,** kérve a mindenhatót, hogy mielőbb teljes egészséggel hozza vissza körünkbe. Méltóztassanak megengedni végül, hogy ezen jókívánatainkat **sürgönyileg közöljük a polgármester urral.** (Lelkes éljenzés.)

Tonelli Sándor volt a következő szónok és tartalmas beszédben fejtette ki azt a szerepet, amelyre a városok hivatva vannak. Nagy baj volt eddig, hogy a városok a magyar közéletben kellőképpen nem érvényesülhettek, mert nem volt olyan képviselőjük, akik a városokban összpontosuló ipari és kereskedelmi érdekeknek a parlamentben szószólójuk lett volna. Éppen ezért a polgárság zömének a szava nem hatolt el a legfelsőbb fórumokig. Ennek oka a városok öntudatának hiánya, vagy csak igen kezdetleges foka volt. A nemzeti munkapárt jelöléséből azt látja, hogy ez az öntudat fejlődni kezd, sőt Szegeden bebizonyította a polgárság, hogy olyan szilárdan áll az öntudat, hogy azt semmiféle kicsinyes ellenáramlatok megingatni nem tudják. A polgárság öntudatának diadalára és **Rósa Izsó dr. győzelmére emeli poharát.** (Éljenzés.)

Landesberg Jenő dr. beszélt ezután. A második kerületi választók nevében kijelenté, hogy nem áll az, mintha ott a munkapárt eszméi nem találnának talajra. Örömmel közli ennek ellenkezőjét abból az alkalomból, hogy az első kerület a képviselői mandátumot a munkapárt inkarnátus jelöltjére kívánja bízni. Majd **Tisza István grófnak** arról a küldetéséről beszélt, amelylyel az országot megóvta a végromlástól, végül **Rósa Izsó drt,** mint a béke emberét jellemezte, aki minden harcok és ellentétek közepette az olajággal jött és egységes munkára buzdította a polgárságot. Mindent a szeretet jegyében, ez vezette egész közéleti működésén keresztül s most, amikor a polgárság veszi őt szeretettel körül, csak azt demonstrálja, hogy vele vannak továbbra is, követik őt és megteszik kötelességüket.

A nagy tetszéssel fogadott beszéd után **Fejős Ferenc** tartott rövid szónoklatot, a melyben **Rósa Izsó drt** a kötelességtudás szimbólumaként jellemezte.

Balassa Ármin dr. volt a következő szónok és ezt a beszédet mondotta:

— **Tisztelt Polgártársaim!** Szabad vagy szabadságra törekvő államok társadalmi életének politikai elemei a politikai pártok. Mint ember, én is szenvedélyeknek hatása alatt állok s ha nem szenvedély is, nagy kedvtelenségem a pártépítés. Ebben a pártépítésben mindig az a vezérő gondolat irányított, hogy pártunk részére is meg kell teremteni a szabad levegőt, lehetővé kell tenni számára politikai eszméinek nyilvános hirdetését. Azokat a veszedelmeket, amelyek már-már az ország alkotmányának alapjait rendítették meg, jórészt az volt a forrása, hogy a szabad politikai véleménynyilvánítást az ellenzéki pártok ugyszólván kisajátították maguknak, a legnagyobb veszélyek közepette jött Magyarország mostani miniszterelnöke, gróf **Tisza István** (Éljenzés.) aki az ő példátlanul álló magyaros nyíltságával, hasonlíthatatlan férfinas energiájával és szellemi fölényével megteremtette a mostani u. n. kormányzó